

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Johannis Strauchi[i] Jcti Amoenitatum Juris Canonici
Semestria duo**

Strauch, Johann

Jenae, 1675

Cap. XV. Ad idem cap. 6.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10224

Mariæ Majoris, alias ad Præsepe. V. Basilica S. Stephani & Laurentii extra muros urbis viâ Tiburrinâ. Is numerus placuit ob quinque orbis Patriarchas Romanum, CPolitanum, Alexandrinum, Antiochenum & Hierosolymitanum, ut quoties contigisset, hosce Patriarchas ad urbem accedere, eorum unus quisque suam sibi Ecclesiam, sedemque ac palatium ibi haberet. Prima ergo Basilica Romanam Ecclesiam repræsentat. Huic septem Episcopi ex circumvicinis civitatibus sunt assignati, qui statis diebus coram Romano Pontifice sacra celebrarent, vel Pontifici celebranti adstiterent. Secunda Basilica Patriarchalis typum gerit Orientis seu Ecclesiæ CPanæ, eique assignati sunt septem Presbyteri Cardinales. Tertia repræsentat Ecclesiam Alexandrinam, cujus ministerio septem itidem assignati sunt Presbyteri Cardinales. Quarta Ecclesiam Antiochenam, cum septem Presbyteris Cardinalibus: Quinta Hierosolymitanam refert & habet similiter septem Presbyteros Cardinales. Septem igitur Episcopi & Presbyteri 28. faciunt 35. Cardinales sacerdotes, quibus accedunt 18. Diaconi, qui numerum Cardinalium conficiunt 53. Sub Leone X, plus minus 65. Cardinales simul viventes fuerunt. Quum igitur Presbyteri Cardinales numerum 28. excederent, inveniendi etiam erant novi tituli.

Cardinales quot.

Diaconi initio septem, singuli binis urbis regionibus præerant. Ex iis primus Archidiaconus vel Diaconus Cardinalis appellari cœpit: Postea fuit statutum, ut in singulis urbis regionibus singuli essent Diaconi, sic facti sunt XIV.

Diaconi.

Denique Episcopi Cardinales sunt septem, Ostiensis, Portuensis, SS. Rufinæ & Secundæ, aliàs Sylvæ candidæ. Sabinus Prænestinus, Tusculanus, Albanus. Hi quinque Ecclesiis Patriarchalibus in urbe sunt assignati.

CAP. XV.

Ad idem cap. 6.

S U M M A R I A.

1. *Canones, ubi de Pontifice eligendo.*
2. *Canon 1. dist. 23. vindicatur contra Baronium.*

M 2

3. Au-

3. *Auctoritate P. Damiani.* 7. *Idem fecit Otto. I.*
 4. *Correctorum Gregorianorum.* 8. *Alexander III. electionem Pontificis ad Cardinales retulit.*
 5. *Innocentii III.* 9. *Conclave quando introductum.*
 6. *Adrian. Papa Karolo M. cessit electionem Pontificis.*

Canones, ubi de Pontifice eligendo.
Canon. 1. dist. 23. vin- dicatur contra Baronium.
Auctoritate P. Damiani.
Correctorum Gregorianorum.
Innocentii III.
Adrian. Papa Karolo M. cessit electionem Pontificis.
Idem fecit Otto. I.
Alexander III. electionem Pontificis ad Car-

Alexander III. ait initio hujus *cap. 6.* super electione Pontificis prædecessorum constituta manasse. Ea habentur *can. 1. dist. 23. can. 21. 22. 23. 28. in fin. 29. & seqq. quatuor. dist. 63. & totâ distin. 79. & initio Registri Gregorii VII. Im-* primis notari meretur *can. 1. dist. 23. & jungi cum can. 1. & 9. dist. 23. vin-* 79. contra Cardinalem Baronium, qui eum in dubium vocat, de sumtus ex concilio Lateranensi, habito in Basilicâ Constantinianâ *sive Lateranensi Patriarchio prædente. Nicolao II. cujus decreti meminit P. Damiani, qui eo tempore florebat, in disceptatione synodali, inter Regis Advocatum & Ecclesiæ Romanæ defensor-* *P. Damiani.* rem, eumque verum & legitimum agnoscit defensor ipse Ecclesiæ Romanæ. Critici etiam Gregoriani testantur, hujus decreti inter- *rum Grego-* grum exemplum esse in vetustissimo libro Abbatia monasterii Far- *rianorum.* fensis, literis Longobardicis ante annos penè quingentos scripto. *Innocentii* Quin & Innocentius III. verba ipsius canonis refert *sermone III. de consecratione Pontificis.* Ex quo constat, Pontificis Romani electionem, sicut reliquorum Episcoporum, fuisse penes clerum, populum & Imperatores. Nam Adrianus II. Carolo Magno facultatem constituendi Pontificis libere subjecit, & agnovit ultro. Quod jus cum Ludovicus Pius insuper habuisset, iterum translato imperio ad Germanos, Leo VIII. Ottoni II. cessit. Quæ quamvis à Baronio & Binio vel suspecta vel falsa dicantur, quasi primum à Sigeberto conficta, apud collectores tamen Canonum, etiam Gratiano antiquiores, saltem Sigeberto coætaneos reperiuntur. Vide *Ivonem parte 5. c. 79. & seq. A. August. dial. 13. lib. 2. de Emend. Gratiani, P. Damiani, Epist. 20. lib. 1. & 11. lib. 8.* Tandem Alex. III. hoc nostro *cap. 6.* ad solos Cardinales definivit electionem Pontificis pertinere. Sanè tentatum id fuerat ab Innocentio II. quo mortuo primum Cælestinus II. rejectis suffragiis populi & cleri creatus est, adde Onuphrium in notis ad Vitas Innocentii II. Clementis.

mentis III. & Alexandri. Sub Gregorio X. in concilio Lugdunensi generali hoc nostrum capitulum 6. confirmatum est, forma- que conclavis introducta, & electionis solennia definita *canone Conclave primo dicti concilii, unde petitum est c. 3. de Elect. in 6. Quod ca-* quando in-
put 3. per *cap. 2. de Election. in Clementinis iterum fuit declaratum: troductum.*
Posteriores enim Pontifices sensim recesserant ab observatione Gregorianæ legis. Vide Onuphrium ad vitas Gregorii X. Johannis XXI. & Clementis V. Junge Johannem Andreæ ad *c. 3. de Elect. in 6.*

CAP. XVI.

Ad c. 16. & 17. de Elect.

S U M M A R I A.

1. Species facti.

3. Pennensis Episcop.

2. Monasterium Scaffhusense.

HOc caput petitum est *ex cap. i. h. r. collectionis III. & ex- stat apud Innocentium lib. 2. Epist. 30. Species hæc est: Va-* vacante Abbazia Schaffhusensi, electus est Abbas R. senior. *Species*
Electioni sese opposuerunt R. Junior & Monachorum *a-* facti.
lii. A sede Apostolicâ R. senior coactus est transigere & Abbatiam relinquere, custodiâ & prioratu à Cælestino III. ad vitam accepto. Sed adversariis transactioni minimè stantibus ad sedem Apostolicam appellavit, interim Legatus sedis apostolicæ monachos suspendit & monasterium sacris interdixit. Ipsi vero suspensi à sacris non abstinerunt, ideo ne ad electionem Abbatis procederent post appellationem interpositam R. Junior in Abbatem electus, ab Episcopo diocæsano benedicitur. Re ad Innocentium III. delatâ, qui Cælestino proximus successit, R. senior electionem R. Junioris rescindi petebat, Pontifex decrevit appellationem à R. seniore non jure interpositam. Monasterium sancti Salvatoris Schaffhusense est ordinis Benedictini in Episcopatu Constantien-
si, quod à Burchardo Comite Nollunburgensi conditum tradit Jo-
achim Vadianus *lib. 2. de veteribus monast. Germania.* Ejusdem *Monasterii*
meminit Bertoldus Constantiensis ad annum MLXXXIII, & no-
vissimè Gabriel Bucellinus in Chronologiâ Constantiensi ad an-
num 1083. Inscriptio capitis hujus est: *Abbatibus de Cellâ S. Petri &*